

El Sant Pare invita a intensificar el servei als malalts

► El pròxim 11 de febrer, festa de la Mare de Déu de Lourdes, se celebra la XXI Jornada Mundial del Malalt, que aquest any té com a lema «Vés i fes tu el mateix» (Lc 10,37). En el seu missatge sobre aquesta jornada, Benet XVI invita a viure cada dia com el bon samarità, amb una atenció concreta a aquells que pateixen ferides en el cos o en l'esperit.

» aquesta imatge parla

I diu que això no val només per als agents pastorals o sanitaris, sinó per a tots, també per al mateix malalt, que pot viure la seva situació en una perspectiva de fe. En aquest sentit, el Sant Pare posa els exemples de vida de santa Teresa de Lisieux, Luigi Novarese, Raul Follerau, la beata Teresa de Calcuta i Anna Schäffer.

EDITORIAL

El marge del camí

A Mans Unides creiem que la causa principal de l'actual crisi és la manca de valors: una crisi moral en què la dignitat de la persona no es té en compte. La crisi fa florir situacions molt doloroses que revelen no sols una absència de protecció dels drets fonamentals o una distribució injusta de recursos, sinó també una falta de respecte a l'ésser humà; menyspreu que pateixen, sobretot, les persones més vulnerables.

Mans Unides constata, dia a dia, que la pobresa, la falta de recursos, la inexistència de llibertats s'encruel·leixen precisament amb les nenes i les dones, quan, d'altra banda, són elles les protagonistes i vertaderes agents del desenvolupament humà.

A Mans Unides donem les mans a les persones que són al marge del camí del desenvolupament, que pateixen fins a l'inimaginable la discriminació. Per elles treballem als països més desfavorits, a través de

l'execució dels projectes que recolzem i proposant solucions eficaces.

Aquestes solucions per promoure la igualtat exigeixen capacitar les dones per superar les desigualtats estructurals i per participar en igualtat de condicions amb els homes en un projecte de vida que cada persona ha de descobrir, triar i fer lliurement i en relació amb aquells que són al seu voltant.

Aquest desenvolupament humà i integral té com a paradigma la col·laboració entre homes i dones i la construcció d'una societat basada en la igualtat de drets i oportunitats. Els projectes de Mans Unides esdevenen així projectes de vida. D'aquesta manera, el desenvolupament, posant en el centre cada persona i estant obert a la vida, des de la concepció fins al final natural, es converteix en un procés solidari i durador per a la consecució d'un veritable canvi social.

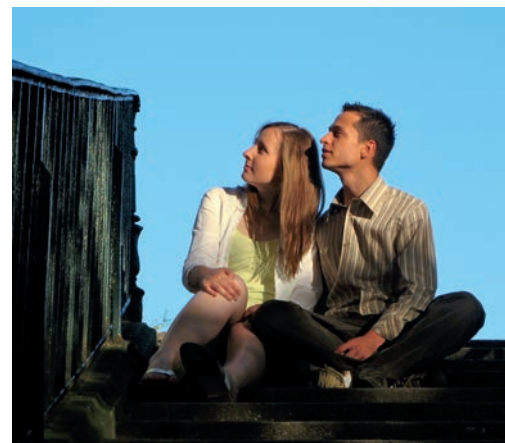
Delegacions catalanes de Mans Unides

PARAULA I VIDA

Defensar Déu i defensar l'home

«**L**a família és forta i viva també avui», va dir el Sant Pare el passat 21 de desembre, en un important discurs dirigit als cardenals i als membres de la Cúria romana que el felicitaven en ocasió del Nadal. Tanmateix, també va reconèixer que és innegable la crisi que l'amenaça en els seus fonaments, especialment en el món occidental.

Per explicar aquesta crisi, Benet XVI va citar un pensador jueu contemporani, el gran rabí de França Gilles Bernheim, que, en un llibre que el Sant Pare va qualificar de «curosament documentat i profundament commovedor», ha mostrat que l'atemptat a què avui estem exposats contra l'autèntica forma de família, composta per pare, mare i fill, té una dimensió encara més profunda. Si fins ara havíem vist com a causa de la crisi de la família un malentès sobre l'essència de la llibertat humana, ara es veu clar que hi està en joc la visió de la mateixa persona, del que signi

» aquesta imatge parla

«**Qui defensa Déu, defensa l'home**», ha dit Benet XVI. «**Qui defensa Déu, defensa l'home**», ha dit Benet XVI. I el Sant Pare recollia un pensament de Simone de Beauvoir que s'ha fet famós: «Dona no es neix, se'n fa» («*On ne naît pas femme, on le devient*»). En aquestes paraules s'expressa la base del que avui es presenta sota el nom de *gender* —o, entre nosaltres, l'anomenada *ideologia de gènere*— com una nova filosofia de la sexualitat. Segons aquesta filosofia, el sexe de la persona ja no és una dada originària de la naturalesa que la persona ha d'acceptar i omplir de sentit personalment, sinó una funció social sobre la qual pot decidir de manera autònoma, mentre que fins ara era la societat la que decidia.

La fal·làcia profunda d'aquesta teoria i de la revolució antropològica que comporta és evident, va dir Benet XVI. L'home nega tenir una naturalesa preconstituïda per la seva corporeïtat, que caracteritza l'ésser humà. Nega la pròpia naturalesa i decideix que aquesta no li ha estat donada com un fet preestablert, sinó que és ell mateix qui l'ha de crear.

Ara bé, subratllà el Sant Pare, si no existeix la dualitat home-dona com a dada de la creació, tampoc no existeix la família com a realitat preestablerta. Aquesta es l'amplitud i la gravetat de la revolució antropològica que Benet XVI ha tingut la valentia de plantejar clara-ment. En la lluita en favor de la família està en joc l'home mateix. «I es fa evident que quan es nega Déu, es dissol també la dignitat de l'home. Qui defensa Déu, defensa l'home», va concloure el Sant Pare en aquest discurs, molt ben articulats i molt valent.

† Lluís Martínez Sistach
Cardenal arquebisbe de Barcelona

DIUMENGE IV DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del libro de Jeremías (Jr 1,4-5.17-19)

En los días de Josías, recibí esta palabra del Señor:
«Antes de formarte en el vientre, te escogí; antes de que salieras del seno materno, te consagré: te nombré profeta de los gentiles. Tú cíñete los lomos, ponte en pie y díles lo que yo te mando. No les tengas miedo, que si no yo te meteré miedo de ellos. Mira; yo te convierto hoy en plaza fuerte, en columna de hierro, en muralla de bronce, frente a todo el país: frente a los reyes y príncipes de Judá, frente a los sacerdotes y la gente del campo. Lucharán contra ti, pero no te podrán, porque yo estoy contigo para librarte.» Oráculo del Señor.

▶ Salmo responsorial (70)

R. *Mi boca contará tu salvación, Señor.*

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 12,31-13,13) [Versión breve: 13,4-13]

Hermanos:
El amor es paciente, afable; no tiene envidia; no presume ni se engríe; no es mal educado ni egoísta; no se irrita; no lleva cuentas del mal; no se alegra de la injusticia, sino que goza con la verdad. Disculpa sin límites, cree sin límites, espera sin límites, aguanta sin límites. El amor no pasa nunca.

¿El don de profecía? Se acabará. ¿El don de lenguas? Enmudecerá. ¿El saber? Se acabará. Porque limitado es nuestro saber y limitada es nuestra profecía; pero, cuando venga lo perfecto, lo limitado se acabará. Cuando yo era niño, hablaba como un niño, sentía como un niño, razonaba como un niño. Cuando me hice un hombre acabé con las cosas de niño. Ahora vemos confusamente en un espejo; entonces veremos cara a cara. Mi conocer es por ahora limitado; entonces podré conocer como Dios me conoce. En una palabra: quedan la fe, la esperanza, el amor: estas tres. La más grande es el amor.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 4,21-30)

En aquel tiempo, comenzó Jesús a decir en la sinagoga: «Hoy se cumple esta Escritura que acabáis de oír.» Y todos le expresaban su aprobación y se admiraban de las palabras de gracia que salían de sus labios. Y decían: «¿No es este el hijo de José?» Y Jesús les dijo: «Sin duda me recitaréis aquel refrán: "Médico, cúrate a ti mismo"; haz también aquí en tu tierra lo que hemos oído que has hecho en Cafarnaún.»

Y añadió: «Os aseguro que ningún profeta es bien mirado en su tierra. Os garantizo que en Israel había muchas viudas en tiempos de Elías, cuando estuvo cerrado el cielo tres años y seis meses, y hubo una gran hambre en todo el país; sin embargo, a ninguna de ellas fue enviado Elías, más que a una viuda de Sarepta, en el territorio de Sidón. Y muchos leprosos había en Israel en tiempos del profeta Eliseo; sin embargo, ninguno de ellos fue curado, más que Naamán, el sirio.»

Al oír esto, todos en la sinagoga se pusieron furiosos y, levantándose, lo empujaron fuera del pueblo hasta un barranco del monte en donde se alzaba su pueblo, con intención de despeñarlo. Pero Jesús se abrió paso entre ellos y se alejaba.

▶ Lectura del libro de Jeremías (Jr 1,4-5.17-19)

En temps de Josies, el Senyor em va fer sentir la seva paraula i em digué: «Abans que et modelés en les entranyes de la mare, ja et vaig conèixer; abans de néixer, ja et vaig consagrar i et vaig fer profeta, destinat a les nacions. Ara, doncs, ceneix-te el vestit i vés a dir-los tot el que et manaré. No tinguis por d'ells, si no seria jo qui te'n faria tenir. Avui faig de tu una ciutat inexpugnable, una pilastra de ferro, una muralla de bronze, que resistirà contra tot el país: contra els reis de Judà i els seus governants, contra els seus sacerdots i contra el seu poble. T'assaltaran però no et podran abatre, perquè jo et faré costat per alliberar-te. Ho diu l'oracle del Senyor.»

▶ Salm responsorial (70)

R. *Els meus llavis diran a tothom com m'ajudeu.*

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,31-13,13) [Versió breu: 13,4-13]

Germans:

El qui estima és pacient, és bondadós; el qui estima no té enveja, no és presumit ni orgullós, no és groller ni egoista, no s'irrita ni es venja, no s'alegra de les farses, sinó de la rectitud; ho suporta tot, i no perd mai la confiança, l'esperança, la paciència. L'amor no passarà mai.

Vindrà un dia que el do de profecia serà inútil, que el do de parlar llenguatges misteriosos s'acabarà, que el do de conèixer també serà inútil. Els dons de conèixer o de profecia que ara posseïm són incomplets; el dia que ho coneixerem tot, allò que era incomplet ja no tindrà utilitat. Quan jo era un nen, parlava com els nens, sentia com els nens, raonava com els nens; però d'ençà que sóc un home, ja no m'és útil el que és propi dels nens.

De moment coneixem com si veiéssim poc clar una imatge reflectida en un mirall; després hi veurem cara a cara. De moment conec només en part; després coneixeré del tot, tal com Déu em coneix. Mentrestant la fe, l'esperança i l'amor subsisteixen tots tres, però, de tots tres, l'amor és el més gran.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 4,21-30)

En aquell temps, Jesús, en la sinagoga de Natzaret, començà així la seva explicació: «Això que avui sentiu contar de mi és el compliment d'aquestes paraules de l'Esriptura». Tothom ho comentava estranyant-se que sortissin dels seus llavis aquelles paraules de gràcia. Deien: «No és el fill de Josep, aquest?» Jesús els digué: «De segur que em retreureu aquesta dita: "Metge, cura't tu mateix": hem sentit dir el que has fet a Cafar-Naüm; fes-ho també aquí, al poble dels teus pares.»

Però ell afegí: «Us ho dic amb tota veritat: no hi ha cap profeta que sigui ben rebut al seu país natal. En temps d'Elies, quan el cel, durant tres anys i sis mesos, no s'obrí per donar pluja, i una gran fam s'apoderà de tot el país, ben segur que hi havia moltes viudes a Israel, però Elies no va ser enviat a cap d'elles, sinó a una viuda de Sarepta de Sidó. I en temps del profeta Eliseu també hi havia molts leprosos a Israel, però cap d'ells no va ser purificat del seu mal, sinó Naaman, un leprós de Síria.»

En sentir això, tots els qui eren a la sinagoga, indignats, es posaren a peu dret, el tragueren del poble i el dugueren cap a un cingle de la muntanya on hi havia el poble per estimbar-lo. Però ell se n'anà passant entremig d'ells.

Santa Faç del Crist sofrent. Pintura del Mestre de Perea, València

MISSA DIÀRIA (LMD)

ebaste (Armènia) i mr. (s. IV),
Hamburg (†865), originari

Accés al
Breviari

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 4a setm.): He 11,32-40 / Sl 30 / Mc 5,1-20.

■ **Dimarts**: He 12,1-4 / Sl 21 / Mc 5,21-43.

■ **Dimecres**: He 12,4-7.11-15 / Sl 102 / Mc 6,1-6.

■ **Dijous**: He 12,18-19.21-24 / Sl 47 / Mc 6,7-13.

■ **Divendres**: He 13,1-8 / Sl 26 / Mc 6,14-29.

■ **Dissabte**: He 13,15-17.20-21 / Sl 22 / Mc 6,30-34.

): Is 6,1-2a.3-8 / Sl 137 / 1Co 15,1-11 (o més breu: 15,3-

COMENTARI

Jesús, destinat als pobles pagans

Continuem avui amb l'episodi de la sinagoga de Natzaret que ja havíem comentat diumenge passat. És una episodi paradigmàtic perquè ens presenta les constants que Jesús desenvoluparà tot al llarg de la seva predicació. Amb la citació del profeta Isaïes, Jesús es presenta com el profeta messiànic ungit amb Esperit Sant que duu a compliment les promeses de Déu, especialment envers els desvalguts.

Tres elements configuren la reacció de l'auditori: el missatge positiu, la persona de Jesús i els destinataris de la seva actuació.

Primer de tot, tothom s'estranyava de les paraules de gràcia que sortien dels seus llavis. Després de la predicació del Baptista amb el seu missatge de conversió i exigència, les paraules de Jesús sobten pel seu missatge positiu envers els desvalguts.

Després l'estranyesa se centra en la persona de Jesús: com pot ensenyar aquestes coses el «fill de Josep»? Amb la dita popular «metge, cura't tu ma-

teix» i un ressò de desconfiança: què ens pots ensenyar tu que ets dels nostres? Com pot ser que un fill del nostre petit poble digui aquestes coses en nom de Déu i faci les coses que li adjudiquen? Jesús desconcerta fins i tot els seus.

En tercer lloc, per què no fa entre nosaltres el que ha fet fora del poble, a Cafar-Naüm? En la seva resposta, més llarga aquesta vegada, Jesús rebla el clau: no només no farà els signes fets a la població jueva de Cafar-Naüm, sinó que posarà l'exemple d'Elies i Eliseu, que van fer els seus signes entre els pagans, amb la vídua de Sarepta de Sidó i amb Naaman de Síria. Els pagans són també beneficiaris de l'acció benèfica del Déu d'Israel.

A Jesús li passa com als profetes de l'antiguitat: cap d'ells no és ben rebut a cada seva. Els pagans poden arribar a mostrar més sensibilitat envers els profetes que els mateixos jueus.

I nosaltres, fem cas de l'evangeli? O Jesús hauria de posar l'exemple dels pagans, com aquells que de debò escolten la paraula de Déu i la posen en pràctica?

Jordi Latorre, SDB

AGENDA

L'agenda més completa de la diòcesi la trobareu al web, o bé enfocant el telèfon mòbil en aquest codi QR que hi enllaça directament.

ACTES I CONFERÈNCIES

Sessió de clausura del procés diocesà de la causa de canonització de la serventa de Déu Magdalena Aulina. Dia 9 de febrer (17 h), a l'Institut Secular d'Operàries Parroquials (pge. Torras i Bages, 5-7), presidida per cardenal Lluís Martínez Sistach.

Equips de la Mare de Déu dels sectors A-L, C i E-G de Barcelona. «Aprentent a pregar amb les ensenyances del P. Henri Caffarel». Dimecres 6 de febrer (18-19 h), a la Pquia. de la Mare de Déu dels Àngels (c/ Balmes, 78). Informació: t. 934 675 551 (dt. i dj. de 10 a 13 h).

Aules Eixample. Conferència: «Importància de la història en el Concili Vaticà II». Una lectura 50 anys després del seu inici, a càrrec del P. Josep M. Benítez, historiador. Dimarts 5 de febrer (18 hores), a Casa Elizalde (c/ València, 302). Organitza: Parròquia de la Concepció de Barcelona. www.concepcio-bcn.com.

«Cristo Nuestro Señor quiere ser servido en los pobres». Musical a càrrec del grup de teatre de les

Pastoral de l'acolliment a Santa Maria del Mar

Mn. Ignasi Mora Terrats, rector de la basílica de Santa Maria del Mar, morí de forma sobtada el dia 1 de gener passat. En el seu ministeri en aquesta basílica parroquial va exercir una veritable pastoral de l'acolliment de les persones que visitaven aquest important monument religiós. Va introduir un acte de pregària diari, en diferents idiomes, adreçat especialment als turistes. Ha deixat un record inesborrable en tot el barri de la Ribera, en el qual tenia amics de totes les cultures i religions. La seva darrera iniciativa ha estat la restauració de l'espadaña i les campanes de la basílica perquè tornessin a sonar, cosa que van fer el dia del seu comiat i també el passat

Foto: Agustí Codinach

aquesta imatge parla

25 de gener, quan van ser inaugurades pel cardenal Martínez Sistach, amb una conferència del Dr. Josep M. Martí Bonet i un concert de Marina Rossell i la Coral Sant Jordi. Descansi en la pau de Crist el bon sacerdot Mn. Ignasi Mora.

Gnes. Franciscanes Missioneres de la Nativitat de Ntra. Sra. (Darderes), diumenge 10 de febrer (18 h), a l'Auditori del col·legi Sagrats Cors Pare Damià de Sarrià (p. Reina Elisenda Montcada, 18), a benefici de projectes d'evangelització i ajuda a persones necessitades a l'Àfrica. Entrada lliure. Per a més informació: t. 932 853 553 o 692 895 378, Gna. Liliana o Gna. Rosario.

Commemoració del centenari de l'elecció de l'abat de Montserrat P. Antoni M. Marcet (1912-1946). Dijous 7 de febrer (19.30 h), a l'Ateneu Barcelonès (c/ Canu-

da, 6). Organitza: Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat.

CURSOS

Diploma d'especialització en Gestió del Patrimoni Cultural Eclesiàstic.

De febrer a juny, els dimarts, dimecres i dijous (18-21 h) a la Facultat de Filosofia de la URL (c/ Diputació, 231). Informació: t. 934 534 338, c/e: facultat@filosofia.url.edu.

Claus de lectura de la Bíblia (V). Els evangelis i la història. Dijous 7 de febrer «La tradició de Jesús

segons els sinòptics: Les paraules», per Xavier Matoses. A l'auditori de la Fundació Joan Maragall (c/ València, 244), (19-21 h). Informació: t. 934 880 888.

Institut de Ciències Religioses de Barcelona. I) Diplomatura i llicenciatura en ciències religioses. A la llicenciatura es pot escollir entre *Teologia bíblica, Diàleg interreligiós, ecumènic i cultural* (modalitat presencial) i *Identitat cristiana i diàleg* (modalitat virtual). Matrícula: 28 de gener a 8 de febrer (presencial) i 4 a 13 de febrer (virtual). II) Curs «Els Fonaments de l'Islam», per Dolors Bramon, del 5 de febrer al 21 de maig (18.30-21 h). III) Curs «Buddhisme», per Ignasi Boada, del 4 de febrer al 20 de maig (18.30-21 h). Informació: dl. a dv. de 17 a 21 h, c/ Diputació 231, tel. 934 541 963, secretaria@iscreb.org, www.iscreb.org. Matrícula: 28 de gener al 8 de febrer.

De l'experiència a l'educació de la interioritat. Taller impartit per Carmen Jalón, al Casal Lluís Espinal de la Cova de St. Ignasi, a Manresa, del 8 al 10 de febrer. Informació: www.covamanresa.cat.

EXERCICIS I RECESSOS

Recés parroquial Quaresma 2013. «Una invitació a l'Any de la Fe», dirigit per Mn. Ferran Lorda. Dies 15 i 16 de febrer, a la Casa d'Espiritualitat de Tiana. Inscripcions: Secretaria de l'O.E.P. (10-13 h, de dill. a div.), info@obraejercicios.org, o www.concepcio-bcn.com.

PALABRA Y VIDA

Defender a Dios y defender al hombre

«La familia es fuerte y está viva también hoy», dijo el Santo Padre el pasado 21 de diciembre, en un importante discurso dirigido a los cardenales y a los miembros de la Curia romana que le felicitaban con ocasión de la Navidad. No obstante, también reconoció que es innegable la crisis que la amenaza en sus fundamentos, especialmente en el mundo occidental.

Para explicar esta crisis, Benedicto XVI citó a un pensador judío contemporáneo, el gran rabino de Francia Gilles Bernheim, el cual, en un libro que el Papa calificó como «cuidadosamente documentado y profundamente conmovedor», ha mostrado que el atentado —al que hoy estamos expuestos— contra la auténtica forma de familia, compuesta por padre, madre e hijo, tiene una dimensión todavía más profunda. Si hasta ahora habíamos visto como la causa de la crisis de la familia un malentendido sobre la esencia de la libertad humana,

ahora vemos claramente que aquí está en juego la visión de la persona misma, de lo que significa realmente ser hombre o mujer. Y el Papa citó un pensamiento de Simone de Beauvoir que se ha hecho famoso: «Mujer no se nace, se hace» («*On ne naît pas femme, on le devient*»). En estas palabras se expresa la base de lo que hoy se presenta bajo el nombre de *gender* —o, entre nosotros, la llamada *ideología de género*— como una nueva filosofía de la sexualidad. Según esta filosofía, el sexo de la persona ya no es un dato originario de la naturaleza, que la persona tiene que aceptar y llenar personalmente de sentido, sino que es una función social sobre la que puede decidir de forma autónoma, mientras que hasta ahora era la sociedad la que decidía.

La profunda falacia de esta teoría y de la revolución antropológica que comporta resulta evidente —dijo Benedicto XVI. El hombre niega tener una naturaleza preconstituida por su

corporeidad, que caracteriza al ser humano. Niega su propia naturaleza y decide que esta no le ha sido dada como un hecho preestablecido, sino que es él mismo quien la ha de crear.

Ahora bien, subrayó el Santo Padre, si no existe la dualidad hombre-mujer como dato de la creación, entonces tampoco existe la familia como realidad preestablecida. Esta es la amplitud y la gravedad de la revolución antropológica que Benedicto XVI ha tenido la valentía de plantear claramente. En la lucha a favor de la familia está en juego el hombre mismo. «Y es evidente que cuando se niega a Dios, queda disuelta también la dignidad del hombre. Quien defiende a Dios, defiende al hombre», concluyó el Santo Padre en este discurso, muy bien articulado y muy valiente.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona